

ΜΟΙΡΟΛΟ΄Ι

Ποιὸς νὰ σὲ πλήγωσε κορούλα μου,
Γιωργούλα μου
κι' εἶν' τὰ ματάκια σου κλαμένα,
Τὸ βλέμμα σου ἔτσι ἀσάλευτο
τὰ χεῖλη πικραμένα...

Τὶ σοῦ ἔχουν κάνει κοριτσάκι μου
χρυσάρι μου
πὲς το στή δόλια μάνα ἐμένα
πῶς καρτερῶ τα κοιτάζε
τὰ λόγια σου ἓνα — ἓνα...

Στὰ πούπουλα σὲ κοιμίζα ψυχούλα μου,
κορούλα μου
γιατὶ μοῦ δίνεις τόσο πόνο;
Πίκρα βαθειὰ κι' ἀγιάτρευτη
Ποῦ πᾶς, παιδί μου, μόνο;

Ἄχ, τὰ μαλλάκια σου καμάρι μου
φεγγάρι μου
ἄσε νὰ σοῦ φιλήσω... *χλευισω*
στερνὴ φορὰ τὸ μέτωπο
ἄσε με νὰ φιλήσω...

ΕΛΛΗΣ ΠΑΙΟΝΙΔΟΤ

Χερ κηρί
12/04/1964